

לכל היותר גאולה

חמישה שירים מתוך המחזור "סדנת שירה"

עור של שירה

זְהוּ זְמַן הַשִּׁירָה, זוֹהִי עֵת הַטָּרֶם	רָגַע לְפָנַי שְׁמִשְׁחִים עוֹר הַבְּנִנָּה
זֶה הַרְגַע לְפָרֵשׁ אֵת עוֹרָה הַדְּקִיק	רָגַע לְפָנַי שְׁבַשְׁל נַעֲשֶׂה רָקֵב
עוֹרָה הַהֶרֶה, הַגְּמִישׁ, הַמּוֹתֵחַ פְּלֵא	רָגַע לְפָנַי שְׁהַדְּבֵשׁ הָעֶכוֹר פּוֹקֵעַ
שֶׁל הַשִּׁירָה. זֶה הַזְּמַן לְפִתּוֹחַ זְקִיק זְקִיק	מֵתוֹךְ הַקְּלָפָה הַסְּדוּקָה וְנִגְלִים פָּנָיו
אֵת שְׁחֵלוֹת הַמְּלָה: זוֹהִי עֵת הַטָּרֶם,	הַרְכִּים מְדִי, הַמְּתוֹקִים, חַמוּקֵי הַנְּגַע,
אִם תִּדְעַ, יְקִירִי, לְעֶצֶר בְּזְמַן,	רָגַע לְפָנַי שְׁעֵסִיס נַעֲשֶׂה כְּלָמָה,
אִם תִּצְלִיחַ לְבַלֵּם אֵת סוּסֵי מְרֻכְבֵּת	רָגַע לְפָנַי שְׁהַמְּתֵק הוֹפֵךְ לְכֹחַ
הַשְּׂמֵשׁ, אִם תִּשְׁכִּיל לְאַצֵּר אֵת חֲמַן	שְׂאִין לְעַמּוֹד בְּפָנָיו וְיֵהִי מָה – –

שֶׁל הַקְרָנִים וְלֹא
לְהַפִּיךְ לְפָצֵעַ,

וְלֹא לְצַנַח הַיָּשָׁר
אֶל תְּהוֹם דָּמָה,

אִם תֵּאָחֵז בְּמוֹשְׁכוֹת
וְתִבְלֵם בְּטָרָם,

בְּרַגַע שְׁבוּ הַרְף
נַעֲשֶׂה אֲבַחָה – – –

אֲזוּ תִסְתַּנֵּן, אוֹלִי
(אִם תֵּעֶז), אֶל אֶרֶץ

הַשָּׁם. לְמִקּוֹם שָׁבוּ
הַמַּלְאִים מִתְעַבּוֹת,

וְאִתָּהּ, מְרַגֵּל עֵקֶשׁוֹן,
הָאוֹחֵז מְזוֹדֵד

נִפְץ (לְכָל מְלָה,
יֵשׁ דְּפִנוֹת רְבוֹת)

תִּדַע שְׁעֵשִׂית דָּבָר
שְׂאִינוּ שְׂכִיחַ

תִּדַע שְׁעֵשִׂית דָּבָר
שְׂאִינוּ שְׂגָרָה

תִּדַע שְׁעֵשִׂית דָּבָר
שְׂמִימִים יִגִּידוּ

(וְלֹא אִתָּהּ תִּגִּיד)
אִם הוּא שִׁירָה.

הטרנדים ואתה

דְּבָרִים שְׁנֵאָיִם חַיִּים
הֵם בְּעֵצָם מֵתִים לְגַמְרִי.

דְּבָרִים שְׁנֵדְמָה שְׁמֵתוּ
בְּעֵצָם חַיִּים גַּם עֵכָשׁוּ.

מֵה שְׁשֵׁרֵד עֲדָנִים
יְכַל לְהַפְרִיחַ פֶּרַח.

מֵה שְׁדִשֵּׁן עֵתוֹנִים
לֹא יִפְרִיחַ דָּבָר.

הַנֵּחַ לְכוֹתְרוֹת הַמוֹסָף,
וְקִרָא אֶת כּוֹתֶרֶת הַנִּצָּח:

עֲלֶה נַחְרֹז בְּעֵלָה,
אֲבָקוֹן לְאֲבָקוֹן נִכְסָף.

הָאֶרֶץ עֵכָשׁוּ רוֹעֵשֶׁת,
מִחַר הִיא תִשְׁקֹט מִחֲדָשׁ.

הַנֵּחַ לָהּ לְרַעַשׁ בְּשִׁקֹּט:
אֵין בְּזָה כָּל חֲדָשׁ.

דֵּי לְשִׁירָה בְּתַרְיִסָּר
קוֹרְאִים כְּדֵי שִׁיפְרַח.

זָרַע, יִקְרִי, בְּגִנְהַ הָעֵתִיק
אֶת פֶּרַח הָאֲמִפִּיבְרָךְ.

מה המשקל שיציל אותך?

כמה מים / שקל ענן?
אבות ישורון

"הוא צעד בין המוקשים לקצבו של שיר [...] וניצל."
בנימין הרשב על אברהם סוצקעווער

שָׂא אֶת שִׁירְיָה כְּמוֹ הַדּ שֶׁל עֲנָף
הַנְּאֻחֵז בְּעֵץ.

מָה חֲפָשִׁי בְּחֵרוֹז הַחֲפָשִׁי?
מָה זֶה "חֲפָשִׁי" בְּכָלֵל?

חַיִּים וּמֹת בֵּיד הַמְּשָׁקֵל.
חָשַׁב עַל אוֹתוֹ מְשׁוֹרֵר

אֵל תִּלְךָ שׁוֹלֵל, יְקִירִי.
אֵל תִּלְךָ שׁוֹלֵל.

שָׂרַץ בֵּין מוֹקְשִׁים וְעֵצִים אֶת עֵינָיו
וְכָל עוֹד נִפְשׁוּ בוֹ כְּדָרֵר

כָּל נֶפֶשׁ בּוֹחֶרֶת מְשָׂא מְשָׁלָה,
הַלֵּב הַפּוֹעֵם בּוֹחֵר.

פְּקֻעוֹת אֲנַפְסָטִים עַל דֵּל לְשׁוֹנוֹ
וַיִּמְבִּים בֵּין קֶרְסָלִיו,

לֹא חֲפָשׂ וְלֹא שְׁעֵבוֹד, יְקִירִי:
יֵשׁ פֹּה דְבָר
אַחֵר.

חָשַׁב עַל אוֹתוֹ מְשׁוֹרֵר שֶׁנִּשְׂא
אֶת עַל הַכְּבִידָה כְּמוֹ צֶלֶב

כְּמָה שׁוֹקֵלֶת נֶפֶשׁ אַחַת?
כְּמָה שׁוֹקֵלֶת אִישׁ?

וְלֹא נֶעְצֵר עַד אֲשֶׁר הוּטַח
מְשֻׁדָּה הַמוֹקְשִׁים אֶל הַכַּחֲוֹל,

מָה הַמְּשָׁקֵל שֶׁל שְׁמִיָּה, וּמָה
כְּכֹד הַדָּם הַגּוֹעֵשׂ?

סוֹפֵר הַבְּרוֹת וְשׁוֹעֵט עַל כַּנֶּף,
בְּרִיא וְשֵׁלִם
כְּבִיכּוֹל.

מָה הַמְּשָׁקֵל שֶׁיִּצִיל אוֹתָךְ?
כְּמָה שׁוֹקֵל אִישׁוֹן?

מָה הַמְּשָׁקֵל שֶׁיִּצִיל אוֹתָךְ?
שָׂא, יְקִירִי, שְׂאֵלָה.

שָׂא אֶת שִׁירְיָה כְּמוֹ שֶׁבֶר עֲנָן
טָרַם גֶּשֶׁם רֵאשׁוֹן.

אֵל תִּבְקַשׁ בוֹ חֲרוֹת אוֹ כְּבָלִים –
לְכָל הַיּוֹתֵר גְּאֻלָּה.

שָׂא אֶת שִׁירְיָה בְּדָם כְּמוֹ נִשְׂא
שֶׁל חֲלִי בְּלֹתֵי מִתְפָּרֵץ.

עוד הגדרת שירה

(בעקבות ג'ורג'ו אגמבן)

אז מה זה שיר? שאלת.

אני
אגיד לך.

שיר הוא טקסט שבו

אפשרית, יקירי,
פסיחה.

האגדה על הל"ו*

חושב שהוא משורר
זה בסדר גמור.
משורר? שיהיה משורר.
יודעים: זה דבר תמוה.
זה לא כל כך פשוט.

שונה מממשלת הלילה,
מקרקעית עצמו,
גמישות מחיות המושק,
נבדל ממי שאינו.

דור ודור העולם יודע
גמורים, יסודות עולם.
נסתרים, שבשם כל יתר
את פני השכינה לבדם.

להיות משורר? בסדר.
בכל העולם כלו,
בכל דור ודור בעצם,
יש למ"ד ו"ו ותו לא.

לדעת שהוא מהלמ"ד
לדעת, סליחה, שהוא לא?

ואל תרתע מהיפי.
זה כל הסוד כלו.

היום, יקירי, כל אחד
ונה בסדר גמור,
אדם רוצה להיות
אבל אתה ואני
אתה ואני יודעים:

כשם שממשלת היום
כשם שהים מתמלט
כשם שחיות הבר
כך משורר-ממש

שנו חכמינו: בכל
שלשים וששה צדיקים
שלשים וששה צדיקים
בני התמותה מקבלים

אתה, יקירי, רוצה
תהיה משורר, אבל זכר:
בכל רגע נתון,
אין אלה משוררים:

איך יכול משורר
ו"ו? איך יכול משורר

הישר מבטך לשכינה
הישר מבטך – וכתב.

* כל אחת משורות השיר מתחילה בטור הימני ומסתיימת בטור השמאלי.